

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si coniugium sit inter eos qui nota consanguinitate diuiduntur. Quibus personis testificantibus sint dirimenda coniugia. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Gen. 2^a
Matth. 19.

Gratianus
ex synodo
Romana re-
fert.

35 q. 10 c. Si
qua mulier.

35. qua. 6. Si
duo viri.

Idem Ricar-
do. Iannuen.
episc. ubi su-
pr. c. Notifi-
camus.

dit legitime sociari: hic negat Dei verbum valide esse, quod dixit. Erunt duo in carne vna. Ecce hic prohibet, si mortuo primo viro vxor eius alii nupserit, filios de secundo viro genitos ducere vxores de cognatione prioris viri: quia filij mediata matre, ad cognationem prioris viri pertinent, cuius quo mater eorum vna caro extiterat. Hoc idem Innocentius papa ait, Si qua mulier ad secundas nuptias transierit: & ex eis sobolem genuerit, nullatenus potest ad consortium cognationis prioris viri pertinere. Hoc autem obseruandum est vsque ad septimum generis gradum: sed maxime, vsque ad tertium & quartum, sicut supra positum est.

Si coniugium sit inter eos, qui nota consanguinitate diuiduntur.

Et est sciendum, quod ecclesia infra predictos gradus consanguinitatis coniunctos separat. Si autem ignoranter coniuncti fuerint in conspectu ecclesie, & postmodum probata consanguinitate eiuidem iudicio separati: queritur vtrum copula illa coniugium fuerit? Quibusdam videtur non fuisse coniugium, quia non erant legitimæ personæ: sed tamen de crimine excusantur per ignorantiam, & quasi coniugium reputatur, quia bona fide, & per manus ecclesie conuenerunt. Vnde & filii eorum legitimi habentur. Alii vero dicunt fuisse coniugium, licet non essent legitimæ personæ: quia talium coniunctiones vocantur canones coniugia, vbi de personis agitur, quarum testimonio consanguineorum sit dirimenda coniunctio. Vnde Urbanus papa, Si duo viri vel tres consanguinitate iureiurando firmauerint, vel ipsi forte confessi fuerint, coniugia dissoluantur. Si vero neutrum contigerit, episcopi eos super fidem Christi obtestentur, quatenus palam fateantur, si se recognoscunt consanguineos. Si se iudicio episcoporum segregauerint, alia matrimonia non prohibeantur contrahere. Idem, Notificamus ibi, vt cum tres vel duo ex propinquiorebus

eius

eius qui accusatur, hanc propinquitatem iuramento firmaverint: vel si duo vel tres & ex antiquioribus. Ianuensibus, quibus hæc propinquitas est nota, qui bonæ famæ & veracis testimonij sint, remoto amore, timore, precio & omni malo studio prædicta firmaverint: sine mora coniugia dissoluantur. *Fabianus papa ibid. c. Consanguinitatis.*
 Consanguineos vero extraneorum nullus accuset, vel consanguinitatem in synodo computet: sed propinquitas ad quorum notitiam pertinet. Si a. progenies tota defecerit, ab antiquioribus & veracioribus, quibus propinquitas tota nota sit, episcopus canonicè perquirat: & si inuenta fuerit, separètur. Ecce quibus accusantibus vel testificantibus dirimenda sit consanguineorum coniunctio, quæ coniugium vocatur.

Distinctio utilis, Quid sit fornicatio.

D

Hic dicendum est, quod aliud est fornicatio, aliud stuprum, aliud adulterium, aliud incestus, aliud raptus. Fornicatio, licet sit generis omnis illiciti coitus, qui fit extra uxorem: tamen specialiter intelligitur in usu viduarum, vel meretricum, vel concubinarum. Stuprum, propriè est virginum illicita defloratio. Adulterium, est alieni thori violatio, unde adulterium dicitur, quasi alterius thori accessio. Incestus, est consanguinearum, vel affinium abusus. Unde incestuosi dicuntur, qui consanguineis vel affinibus suis abutuntur. Raptus admittitur, cum puella violenter à domo patris educitur, ut corrupta in uxorem habeatur. Siue puellæ, siue parentibus vis illata constiterit, hic morte mulètur: Sed si ad ecclesiam cum rapta confugerit, privilegio ecclesiæ mortis impunitatem meretur. Addendum est etiam illud Alexandri, qui ait, Quod frater sorore uxoris tuæ cognati dicuntur, æquiuocationis iure fit, & necessitate vulgaris appellationis potius, quam vlla cognitionis causa. Uxor n. fratris, fratris potius quam cognata vocatur. Mariti frater, leuir dicitur. Duorum fratrum uxores, ianitrices vocantur, quasi eandem